

पुलाकाः गर्तोष्मणा अक्त सिक्थवन्नष्टकीजभावाः पूतिधान्यमितियावन् पुनिकाः मशकाः कारणं सुखादिहेतुः ॥ ७ ॥ शुभ्रमन्नाहेतुरपि धर्मएव चेत्तत्र मष्टान्तिरपि पूर्वकर्मायनेति किंपुरुषकारेणेत्याशंक्याह सु
श्रीग्रामिनि विधानं प्राक्कर्म श्रामंतं यतमानं अनुधावति फलप्रदानेनानुसरति अन्वयमुक्त्वा व्यतिरेकमाह शेतैदिति येन येन यथाकृतं तं तं प्रति तथा प्राक्कर्म फलदमफलदं च भवति ॥ ८ ॥ कर्मप्राचीनं छायेन अनुवि
धीयते पुरुषेण स्वस्यानुकूलं क्रियते अनादौ संसारे ऽनंतानां सतामसतां वा कर्मणा महं पूर्वमहं पूर्वं भित्तिस्पृश्या स्वफलदानाय युमपदुपस्थितेन नायदेव कर्म अविफलः पुरुषकारो नुपुलाकान्तिदेवप्रभवतीत्यर्थः ॥ ९ ॥
येनेति भुंक्ते इति वर्तमानार्थलट्प्रयोगेण ऐहिकभोगे एव प्राक्कर्मणः प्राबल्यं न त्वामुष्मिकभोगप्रार्थायां यज्ञादिप्रवृत्तौ विश्विप्रतिषेधशालानर्थक्यापत्तेरित्यर्थः नित्यं अपरिहार्यं ॥ १० ॥ स्वकर्मणः फलं स्वर्गपश्वादि

पुलाका इव धान्येषु पुत्तिका इव पक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्याणां येषां धर्मो न कारणं ॥ ७ ॥ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शेतैः सह शयानेन येन येन यथा
कृतं ॥ ८ ॥ उपतिष्ठति तिष्ठंतं गच्छंतं मनुगच्छति ॥ करोति कुर्वतः कर्मच्छायेवानुविधीयते ॥ ९ ॥ येन येन यथायद्यत्पुलाकमसमीहितं ॥ तत्तदेकतरो भुंक्ते नित्यं वि
हितमात्मना ॥ १० ॥ स्वकर्मफलनिक्षेपं विधानपरिरक्षितं ॥ भूतग्राममिमं कालः समं तात्परिरक्षति ॥ ११ ॥ अचोद्यमानानि यथापुण्याणि च फलानि च ॥
स्वं कालं नातिवर्तते तथा कर्मपुराकृतं ॥ १२ ॥ संमानश्चावमानश्चलाभालाभौ क्षयोदयौ ॥ प्रवृत्तानि विवर्तते विधानां ते पुनः पुनः ॥ १३ ॥ आत्मना चिहितंदुः
खमात्मना विहितं सुखं ॥ गभशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकं ॥ १४ ॥ बालो युवा च वृद्धश्च यत्करोति शुभाशुभं ॥ तस्यांतस्यामवस्थायां तत्फलं प्रतिपद्यते ॥
॥ १५ ॥ यथा धेनुसहस्रेषु वत्सो विदति मातरं ॥ तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति ॥ १६ ॥ समुन्नमग्रतो वत्सं पश्चाच्छुध्यति कर्मणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दी
र्घं सुखमनंतकं ॥ १७ ॥ दीर्घकालेन तपसा सेवितेन तपोवने ॥ धर्मनिर्धृतपापानां संप्रधत्ते मनोरथाः ॥ १८ ॥ शकुनानां मिवाकाशे मत्स्यानां मिवाचोद्रेके ॥
पदं यथानदश्येत तथा ज्ञानविदांगतिः ॥ १९ ॥

तदेव निक्षेपरूपं विधानेन कर्मजम्यादृष्टेन रक्षितं गौणकर्मभिर्भूतं भूतयामं प्रतिकालः समनुकर्षति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ समुन्नंजलेन छिन्नं उदं छिदनेन स्य निष्ठायां ह्यं संयुक्तमिति पाठे मलेने
तिशेषः संस्थितमिति पाठे स्येदेन मलिनं कर्मणा क्षालनं उपवासः विषयत्यागः अनंतकंसुखं मोक्षः ॥ १७ ॥ मनोरथाः ज्ञानलाभचिप्रयाः ॥ १८ ॥ ग्रामज्ञाना नकार्यं ब्रह्मलोकं गच्छंति किं नुनतस्य प्राणा उक्तामं
त्यत्रैव समवनीयंत इति तत्त्वविदः प्राणादीनां फलयस्य शुद्धे प्रत्यगात्मन्येव श्रवणादात्माचनद्रुं द्योग्य इत्याशयेनाह शकुनानां मिति ज्ञानविदां ब्रह्मविदां मतिः परायणं ब्रह्मैवेत्यर्थः ब्रह्मविद्वहैव भवतीति श्रुतेः ॥ १९ ॥